

ת"פ 41092/04/19 - מדינת ישראל נגד משה אדרי, מתן אברהם בושארי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 41092-04-19 מדינת ישראל נ' אדרי(אחר/נוסף) ואח'
תיק חיצוני: 1357/2019

בפני	כבוד השופט ירון מינטקביץ
מאשימה	מדינת ישראל ע"י עו"ד שי עציון
נגד	
נאשמים	1. משה אדרי 2. מתן אברהם בושארי ע"י עו"ד ארז בר צבי

החלטה

בדיון ביום 2.6.19 נקבע תיק זה נקבע לשמיעת עדויות ליום 4.7.19. בהחלטה שנתנה באותו דיון הורה בית המשפט למאשימה לזמן לדיון זה את עדים 1-4 ו- 7-10 ולוודא את התייצבותם, וביום 4.6.16 הורה בית המשפט למזכירות לזמן גם את עדות מס' 5 ו- 6, והורה למאשימה לוודא את התייצבותן.

ביום 28.6.19 הודיעה המאשימה לבית המשפט, כי וידאה את זימונם של עדי התביעה לדיון.

עדה מס' 1 לא התייצבה לדיון ביום 4.7.19 בשל מחלה, והתברר, כי המאשימה כלל לא זימנה את עד מס' 4, ולא וידאה את התייצבותם של עדים 5 ו- 6. כתוצאה, ישיבת הוכחות שבית המשפט הקדיש לה יום דיונים מלא, הסתיימה בסמוך לשעה 12:30. יוער, כי קודם לדיון ויתר ב"כ הנאשמים על שמיעתם מספר עדים, ובדיון ויתר על שמיעתה של עדה מס' 6.

ב"כ המאשימה הסביר בדיון, כי החליט שלא לזמן את עד מס' 4, שכן סבר שלא יהיה די זמן לשמוע את כל העדים, בין היתר משום שהדיון אמור היה להסתיים בשעה 14:00.

לאור התקלה הוריתי למאשימה לנמק מדוע לא להשית עליה הוצאות, בשל בזבוז הזמן. ב"כ המאשימה השיב, כי בשל תקלה לא ראה את ההחלטה לזמן את עדות מס' 5 ו- 6. עוד השיב, כי ההחלטה שהדיון שנקבע ליום 4.7.19 יסתיים בשעה 14:00 התקבלה ביום 30.6.19, וכי ביקש מהעדים 4-7 להגיע לדיון.

חרף העובדה שההחלטה על זימונם של עדות מס' 5 ו- 6 נשלחה למאשימה ויש אישור קבלה, ניתן לקבל שתקלות קורות, ולא כל תקלה גוררת חיוב בהוצאות. אך שונים הם פני הדברים בכל הנוגע להחלטתו של ב"כ המאשימה שלא לזמן לדיון את עד מס' 4:

מדברי ב"כ המאשימה בדיון עולה, כי החליט על דעת עצמו שלא לזמן עד, אשר בית המשפט הורה לזמנו, משום

שהעריך שלא יהיה די זמן לשמוע את עדותו. הדבר הקשה בהתנהלות המאשימה, הוא העובדה שאין מדובר בתקלה או חוסר תשומת לב, אלא בהחלטה מודעת של פרקליט שלא לקיים החלטה של בית המשפט - וזאת לא ניתן לקבל. כאשר בית משפט מורה למאשימה לזמן עד (על אחת וכמה עד שלא ניתן לזמנו בדרך אחרת, שכן עד זה הוא סוכן משטרתי, ואין לגביו כל פרט מזהה בכתב האישום) לא נתונה לה החירות לא לקיים את החלטה, משום שלדעת פרקליט לא יהיה די זמן לשמוע את עדותו.

דבריו של ב"כ המאשימה, שסבר שלאור קיצור הדיון לא יהיה די זמן לשמוע את עדותו של העד אינם מתיישבים עם העובדה שהחלטה שהדיון יסתיים בשעה 14:00 ניתנה עוד ביום 24.6.19 (ולא 30.6.19 כפי שטען בתגובתו מיום 14.7.19), ועם העובדה שב"כ המאשימה הודיע ביום 28.6.19, כי וידא את זימונם של העדים, מבלי לסייג את הצהרתו או לבקש רשות לפטור מי מהעדים מהתייצבות.

ומעבר לדרוש אומר, שבמבחן התוצאה התברר שלא זו בלבד שהפרקליט הפר החלטה שיפוטית, אלא שגם הערכתו שלא יהיה זמן לשמוע את העדים התבררה כשגויה, שכן הדיון הסתיים כשעתיים לפני המתוכנן, וניתן היה לשמוע את העד. במיוחד הדברים אמורים בשים לב לכך שב"כ המאשימה ידע לדבריו שעדה מס' 1 לא תוכל להגיע עוד בערב הדיון, והיה בידו לזמן את עד מס' 4.

לאור זאת מחייב את המאשימה בהוצאות בסך 1,000 ש"ח לטובת אוצר המדינה. אני ער לכך שהדבר מעביר כסף מכיס אחד לכיס אחר של המדינה, אך יש בכך כדי לבטא את מורת הרוח מהתנהלות המאשימה.

ניתנה היום, י"ח תמוז תשע"ט, 21 יולי 2019, בהעדר הצדדים.